

37924
I. zvezek

Narodne pesmi

.. za šolsko mladino ..

.. Izbral in uredil ..

JANKO ŽIROVNIK

..... V LJUBLJANI 1907 .....

Lastnik in založnik „Društvo za zgradbo
.. učiteljskega konvikta“ v Ljubljani ..

I. zvezek

Narodne pesmi

::: za šolsko mladino :::

:::: Izbral in uredil ::::

JANKO ŽIROVNIK

::::::: V LJUBLJANI 1907 :::::::

Lastnik in založnik „Društvo za zgradbo učit. konvikta“

:: : Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani :: :

IN = 030029219

Resno.

1. Ko dan se zaznava.

Ponarodéla.

Ko dan se za - zna - va, da - ni - ca pri - pla - va, se sli - ši zvo -
ne - nje čez hri - be čez plan. Zvo - no - vi, zvo - ni - te, na
de - lo bu - di - te, ker na - še živ - lje - nje je kra - tek le dan!

2. Kdor hoče živeti in srečo imeti,
naj dela veselo pa moli naj vmes.

Zvonovi zvonite, k molitvi vabite,
ker prazno je delo brez sreče z nebes!

Bl. Potočnik.

2. Solnce čez hribček gre.

Veselo.

Soln - ce čez hrib - ček gre, lu - na pa za go - re;
zve - zdi - ce pre - sve - tle se po - to - pe.

2. Solnce čez hribček gre,
rožice se bude.

V rosi se njih glacé,
krasno blešče.

3. Solnce čez hribček gre,
ptičice žvrgole.

Žarkov se vesele,
k nebu lete.

4. Solnce čez hribček gre,
pesmi v nebo done.

Rajati tudi sme,
moje srce.

M. Vilhar.

3. Na planin'cah solnčece sije.

Veselo.

1. Na pla - nin'-cah soln-če - ce si - je, na pla - nin'-cah soln-če - ce

si - je, na pla - nin'-cah soln-če - ce si - je, na pla - nin'-cah lušt-no je.

2. Gor' pojejo drobne ptič'ce.
Na planincah luštno je!
3. Gor' rasejo žlahtne rož'ce.
Na planincah luštno je!

4. Na planin'cah luštno biti.

Veselo.

1. Na pla - nin'-cah lušt-no bi - ti, tam je do - sti mle-ka pi - ti. Pa-

stirc pa prav: ju - he! ju - he! juh! Na pla - nin'-cah lušt-no je.

2. Na planin'cah solnce sije,
ko dolince še meglia krije.
Pastirc pa prav . . .

3. Pastirica krav'ce pase,
ona ima svoje špase.
Pastirc pa prav . . .

5. Mati zakliče.

Veselo.

Ponarodéla.

1. Ma - ti za - kli - če pri-dne de - kli - če: hi - tro vsta - ni - te,

že se da - ni! Sraj-ce, ro - kav-ce, ru-te in pe - če, pr - te po -

ber' - te, prat se mu - di! Pr - te po - ber' - te, prat se mu - di!

2. Žehsto končale, lug ste izprale,
le na perišče nesite prat!

Ptičke vesele vam bodo pele,
ribice hoč'jo vas pozdravlja'.

3. Dobro ožmite ino splaknite,
vmazano p'stiti b'lo bi grdo.
Solnce sušilo vam bo perilo,
belo ko sneg se bliščalo bo.

4. Prav spokoriti, dobro omiti,
grešniki mor'mo svoje srce.
Milost bo s'jala, srce nam vžgala,
Da bo v ljubezni svetilo se.

J. Fleišman.

Lahko.

6. Prišla bo pomlad.

1. Pri-šla bo po-mlad, vča-kal bi jo rad, da bi zdrav ve-sel slad-ko vin-ce pil.

To me ve - se - li, k'trav'-ca ze - le - ni. Dro-bna pti - či - ca pa žvr - go - li.

2. Prišla kukavca, moja ljubica,
in bo kukala in prepevala.

[: Kukala: kuku! kukala: kuku!
Da bi vedno nam tak luštno b'lo!:]

7. Lepa si pomlad zelena.

Otošno.

1. Le-pa si po-mlad ze - le - na, vsa si le - po raz-cve - te - na.

Brž ko se o - ze - le - niš, mla-dim fan-tom ža-lost striš.

2. Ko se drevje vzelenuje,
mladim fantom napov'duje,
[:da je prišel tisti čas,
ko jih kliče vojskin glas.:]

4. Starši nehajte žal'vati.
saj j' Marija môgla dati,

3. Ko za brambo domovine,
vzame cesar star'šem sine,
[:Božja sveta volja je,
da mlad fant k soldatom gre.:]

[:svoj'ga ljubega sinu,
gor' očet' nebeškemu.:]

5. Bobni bodo ropotali,
nam krvavo pot kazali,
[: takrat ti moj dragi dom,
zadnjič na te mislil bom. :]

6. Prosim vas lepo in milo,
ko b' se vendor le zgodilo,
[: da bi pal vaš sin — soldat,
dajte zanj 'no mašo brat!:]

8. Gozdi so že zelen'.

Otošno.

1. Go-zdi so že ze-len' tra-vni-ki raz-cve-ten', pti-čki pod ne-bom ve-
se - lo po - jo, pti-čki pod ne-bom ve - se - lo po - jo.

2. Ptički, jaz vprašam vas,
al' bo kaj skor' pomlad,
al' bo kaj skoraj
zelena pomlad?

3. Pomlad že prišla bo,
k' tebe na svet' ne bo,
k' tebe b'do djali,
v to črno zemljo.

9. Slišala sem ptičko pet'.

Lahko.

The musical score consists of four staves of music in common time (indicated by '2/4'). The first staff starts with a dynamic 'mf'. The second staff begins with a dynamic 'f'. The third staff has a dynamic 'počasi' above the first measure and 'a tempo' above the second. The fourth staff starts with a dynamic 'p'. The vocal line is primarily composed of eighth-note chords. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords. The first staff contains the lyrics 'Sli - ša - la sem pti - čko pet', 'za - pe - la je: ku - ku!', and 'Kte - ra mo - re'. The second staff contains 'nek' to bit', 'ki po - je tak' le - po?', 'To je go - to - vo', and 'ku - kav' - ca, je'. The third staff contains 'moj' - ga sr - ca' and 'lju - bi - ca, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ta - ko je ku - ka -'. The fourth staff concludes with 'la.' and 'Ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ta - ko je ku - ka - la.', followed by a dynamic 'zadržati' and a final measure ending with a fermata.

1. Sli - ša - la sem pti - čko pet', za - pe - la je: ku - ku! Kte - ra mo - re

nek' to bit', ki po - je tak' le - po? To je go - to - vo ku - kav' - ca, je

počasi *a tempo*

moj' - ga sr - ca lju - bi - ca, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ta - ko je ku - ka -

zadržati

la. Ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ta - ko je ku - ka - la.

2. Dekle pasla je ovčé,
začela j' zvezde štet'.
Rada b'la bi zvedela,
kedaj bo treba vmet'.
Zglasila prec se kukav'ca,
prav žalostno zakukala:
[:kuku, kuku,:]
tako je kukala.

3. Kaj te bom poslušala,
za norca me imaš.
Sem te dost'krat slišala
kakošen glas imaš.
A kukav'ca je kukala,
po vejah se je gugala:
[:kuku, kuku,:]
tako je kukala.

10. Čuk se je oženil.

Veselo.

mf

1. Čuk se je o - že - nil, tra - la - la, tra - la - la, so - va ga je
vze - la, hop-sa - sa, so - va ga je vze - la, hop-sa - sa!

pp

2. Cuk sedi na veji tralala!
Sova na vereji hopsasa!
3. Sova čuku miga . . .
Češ pa se vzemiva . . .
4. Čuk pa sovo vpraša:
»Kol'ko dota znaša?«
5. »Eno bučo vina,
en'ga petelina.«
6. »Vino bova spila,
bučo pa ubila.«
7. Čuk se je oženil,
sova ga je vzela.
8. Osel starejšina,
tam za mizo kima.
9. L'sica je b'la teta,
ki je kruhek znetla.
10. S kremlji ga $\widehat{j}$ ' mesila,
z repom pa $\widehat{u}$ sadila.
11. S'nica j' b'la družica,
k' ima rdeča lica.
12. Psi so bili godci,
s svoj'mi vel'k'mi gobci.
13. Mačka je b'la dekla,
j'di je z mize vlekla.
14. Zajc je vino točil,
suha grla močil.
15. Kos 'ma rdečo kapo,
vino ima pod kapo.
16. Kar je čuk priženil,
sova je zapila.
17. »Kaj si pa storila,
mošnjo s' $\widehat{iz}$ praznila?«
18. Komar pa z muho pleše,
da se zemlja trese.
19. Muhi se spotakne,
nogo si izmakne.
20. Gredo po zdravnika,
sila je velika.
21. Preden ta priteče,
muhi kri odteče.

11. Sijaj, sijaj solnčece.

Mehko.

1. 3. 5. Si - jaj, si - jaj soln - če - ce, oj soln - ce ru - me - no! >Ka-

ko bom s'ja - lo soln - ce, k'sem ve - dno ža - lo - stno!*

2. Solnce zgodaj gori gre,
dekleta jokajo.

Ker rade bi ležale,
pa vstati morajo.

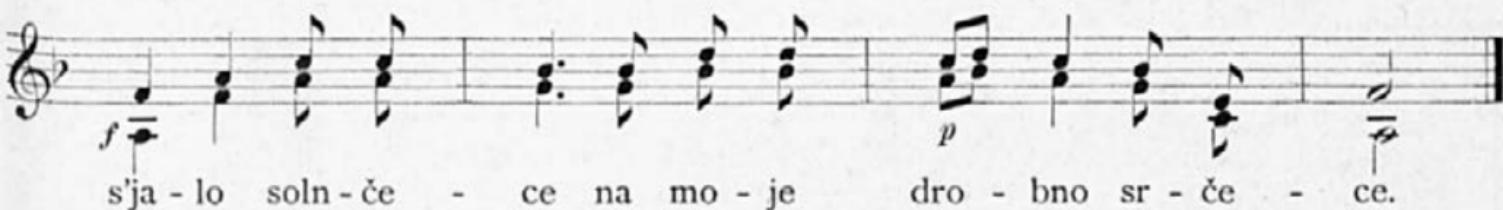
4. Solnce pozno dolgi gre,
pastirci kolnejo.
Domov bi radi gnali,
pa čede nimajo.

12. Pojte, pojte, drobne ptice.

Mirno.

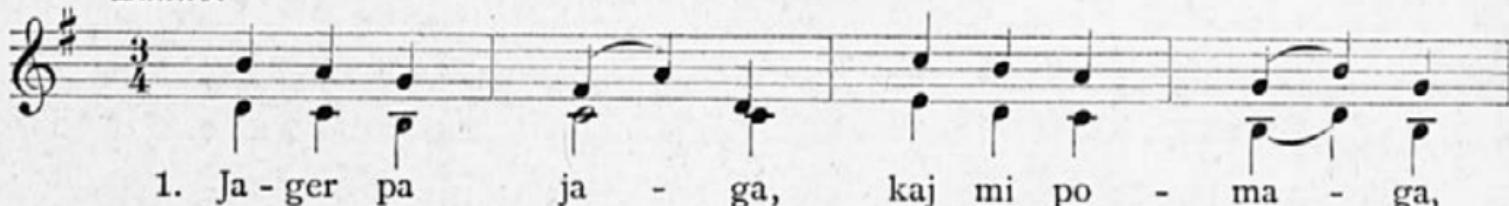
1. Poj-te, poj-te, dro-bne pti-ce, pre-že - ni - te vse meg - li - ce, da bo

s'ja - lo soln - če - ce na mo - je dro - bno sr - če - ce.

2. Drobne ptice že pojejo,
Bogu hvalo, čast dajejo
za le-te sveté dari,
katere on ljudem deli.

13. Jager pa jaga.

Lahko.

2. Ptička^{~j'} zavpila: »Kaj sem ti st'rila?
Saj sem prepevala cele noči!« —

3. Ptička^{~j'} zletela, v javor se^{~j'} vsela.
Lepa je senčica javorjeva.

4. Ptička^{~j'} zletela, na okno je sela:
»Vstani, ne bod' zaspan, saj je že dan!«

14. Jager gre na jago.

Zmerno.

1. Ja - ger gre na ja - go u to glo - bo - ko dra - go, hoj - li! hoj -
lo! oj zaj - ček do - ber bo! Hoj - li! hoj - lo! oj zaj - ček do - ber bo!

lo! oj zaj - ček do - ber bo!

2. Medved' so ga dobili,
so ga na tla pobili.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

4. Lisica je plesala,
k' je jagra pokop'vala.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

3. So zajci se smeiali,
k' so jagra pokop'vali.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

5. Medved se je tresel,
k' je križ pred jagrom nesel.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

6. Volk je pa zatulil,
ker je pogreb zamudil.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
7. Volk je pa zatulil,
k' je jagra najbolj ljubil.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
8. Žerjavi in jerebi,
so bili pri pogrebi.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
9. Prišle so drobne ptice,
so nesle dušo v vice.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

15. Pobič sem star še-le 18 let.

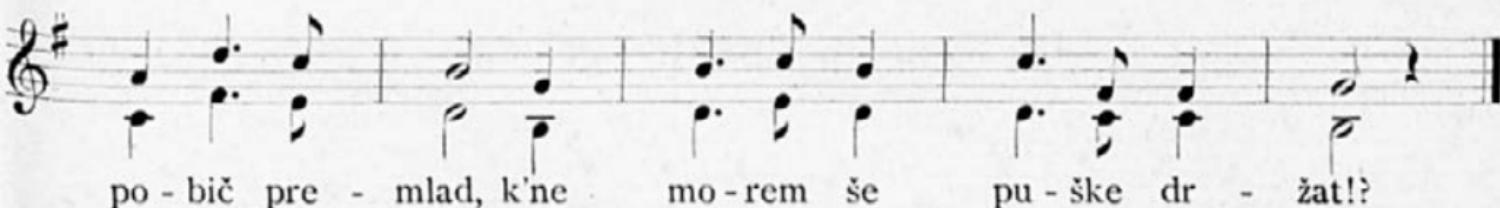
Milo.

The musical score consists of two staves of music. The top staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The lyrics for the first part are:

1. Po - bič sem star še le o - sem-najst let, ce - sar me

The bottom staff continues the music with the same key and time signature. The lyrics for the second part are:

ho - če k sol - da - tom i - met'. Ka - ko bom sol - dat k' sem

2. Pri fari zvonovi že milo poj,
od fantov, dekličev jaz jemljem slovo.
Pa jemljem slovo, da Bog ve kako,
nazaj me pa n'kol' več ne bo.
3. Očka in mamka pa jokata se,
ko vid'ta fantiče preoblečene vsc.
Preoblečeni so, na vojsko gredo,
nazaj jih pa n'kol' več ne bo!
4. Bratec in sestra pa jokata se,
k' od brat'ca preljub'ga poslavljata se.
Oj bratec ti moj, nikar ne žaluj,
saj prideš tudi' ti za menoj!
5. V kosarni sem hodil korajžen, vesel,
sem puško zagledal, sem jokat' začel,
Oj srček ti moj, nikar ne žaluj,
veselo zavriskaj, zapoj!

16. Tam za turškim gričem.

Zmerno.

1. Tam za tur-škim gri - čem tam je dost' fan - ti - čev, k' se za nas voj-

sku - je - jo, k' se za nas voj - sku - je - jo.

2. Očka ljubeznivi!
Saj vi niste krivi,
[: da jaz moram bit' soldat. :]
3. Oh, adijo, očka, oh, adijo, mam'ca,
oh, adijo, ljubi brat!
[: Saj se vid'mo zadnjikrat. :]

4. Žena, tu je roka,
skrbi za otroka,
[: mene več nazaj ne bo. :]
5. Tam so črni dimi,
da se nič ne vidi,
[: kamor krogla prileti. :]

6. Tam se nič ne smili
oče svoj'mu sini,
[: sin pa tud' očetu ne. :]

7. Krogla priletela,
v srce me zadela,
[: in me težko ranila. :]

Korakoma.

17. Oj ta vojaški boben.

mf

1. Oj ta vo - ja - ški bo - ben, ta bo me - ni vel' - ki

zvon. Oj ta mi bo za - zvo - nil, ka - dar jaz u - me - rl

bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom,

bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, oj

ta mi bo za - zvo - nil, ka-dar jaz u - me - rl bom.

2. Oj ta vojaška sablja,
ta bo meni svetla luč.
Oj ta mi bo svetila,
kadar jaz umerl bom.
Cin, cin, cin ...

3. Oj ta zelena trata,
ta bo meni zadnji dom.
Oj tukaj bom počival,
kadar jaz umerl bom.
Brbom, brbom, brbom ...

4. In ti gorenjski fantje,
bodo pokopali me.
Vsi bodo me spremili
na zelene travnike.
Diredidom, dirediredidom, ...

18. Ena ptička priletela.

Otožno.

1. E-na ptička pri-le-te-la, vrh ko-sar-ne se je vse-la. O-na

po-je, žvr-go-li, vse mla-de fan-te pre-bu-di.

2. »Mladi fantje le vstajite,
eno pisemce spisajte,
do očeta, matere,
do svoje sestre žalostne.«

3. Očka so na pragu stali,
pisemce so prebirali.
Očka pisemce bero,
se mamka milo jokajo.

4. »Kol'k' noči že nisem spala,
ko sem tebe previjala,
kol'k' noči pa še ne bom,
ker tebe vid'la več ne bom.«

5. »Eno mašo bom plačala,
da se bo za sina brala.
Mašnik bode mašo bral,
moj sin bo pa na straži stal.«

19. Kje so moje rožice.

*Mehko.**Dr. G. Ipavec.**Ponaroděla.*

1. Kje so mo - je ro - ži - ce pi - sa - ne in be - le?

Moj' - ga sr - ca lju - bi - ce žlah - tno, žlah - tno so cve - te - le.

ritard.

Ah po - mlad je šla od nas, vze - la jih je zi - ma, mraz!

ritard.

ah po - mlad je
šla od nas, vze - la jih je zi - ma mraz!

(Besede glej na strani 26.)

20. Kje so moje rožice.

Mehko.

V. Orožen.

Ponaroděla.

1. Kje so mo - je ro - ži - ce, pi - sa - ne in be - le? Moj' - ga sr - ca

lju - bi - ce, žlah-tno so cve - te - le. Ah, po - mlad je šla od nas,

2. Kje so moje ptičice,
kam so zdaj zletele?
Oh, nedolžne pevčice,
kak' so žvrgolele!
Zanjke b'le nastavljene,
[: ptice so se vjele vse. :]
3. Kje je hladni potok moj,
kjer sem se sprehajal,
ko skušnjav nevarni boj
mene je obdajal?
Vel'ka, vel'ka suša b'la,
[: zemlja je popila ga. :]
6. Kje je pevec zdaj vesel,
ki je to prepeval?
Naj bi enkrat še zapel,
4. Kje je moja utica,
utica zelena?
Kje je hladna senčica
z lipice spletena?
Hud vihar podrl je njo,
[: ah, zelena več ne bo! :]
5. Kje je tista deklica,
v vrtu je sedela, —
lepa kakor rožica,
pesmice je pela?
Hitro, hitro mine čas,
[: mine tudi lep obraz. :]
- kratek čas nam delal!
Hitro, hitro mine čas,
[: ah, ne bo ga več pri nas! :]

21. Ptiček prav majhen je.

Veselo.

1. Ptiček prav majhen je, po dre-vju zi-blje se, po-je le-po, po-je sla-dko,

da vsak-dor mi-mo gre pod dre-vjem vsta-vi se, slu-ša str-me, slu-ša str-me.

2. Rožice miljene,
bele in pisane,
krasno cveto, rajska lepo.
Barve, glej mavrične,
v cvetkah vse združene,
[: nas veselé. :]

3. Vetrice hladan pihlja,
virček ljubo šumljja,
žejo gasi, glavo vedri.
Oče z nebes skrbi,
za vse svoje stvari,
[: vse ga časti. :]

22. Rožic ne bom trgala.

Ljubó.

M. Vilhar.

Ponarodéla.

1. Rožic ne bom tr - ga - la,
da bi ven - ce sple - ta - la.

Mir - no, svo - bo - dno, lju - bo,
po pla - nin' - cah naj cve - tó!

2. Ako bi jo trgala,
rožica bi vmirala,
[:glavico pobesila,
solnce ne bi včakala.:]

4. Rožic ne bom trgala,
srca so nedolžnega.

3. Tudi jaz sem rožica.
v božji vrtec vsajena.
[: Skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
trgati se pa ne dam. :]

[: Naj z menoj še vživajo,
mir, ljubezen, svobodo! :]

Veselo.

23. Venček na glavi.

1. Venček na gla-vi se bli-ska t'iz ki - ti - ce ro-žic ze - le-nih, slo-

ven-sko de - kle! Ro-žic ze - le-nih, slo - vensko de - kle!

2. Lilija, vrtnica,
mila ti šmarnica,
[: ličice krasi,
slovensko dekle! :]

4. Zalo, kot rožica,
srca pobožnega,
[: bistre glave je,
slovensko dekla. :]

6. Lepo kot angelji,
v cvetju nedolžnosti,
[: sladko prepeva,
slovensko dekle. :]

3. Svetla, ko svit neba
plamena vtrinjata,
[: v tvojih očeh se,
slovensko dekle! :]

5. Kadar vijol'ce cvet,
razveseljuje svet,
[: modro, ponižno,
slovensko dekle. :]

7. Žlahtno kot trtica,
milo kot lunica,
[: solnce deklet je,
slovensko dekle. :]

8. Dokler človeški rod,
biva, po zemlji hod,
[: bode slovelo,
slovensko dekle! :]

I. Virk.

24. Ko ptičica sem pevala.

Otošno.

1. Ko ptičica sem peva - la, sem sladke sa - nje sa - nja - la. Oh

zdaj pa nik - dar, nik - dar več, ve - se - lje preč, je preč.

2. Cvetela sem ko rožica,
nebeškim žarkom ljubljena.
Oh zdaj pa . . .
3. Rožice moje miljene
so zale vence spletale.
Oh zdaj pa . . .
4. Očesci lesketali sta,
kot zvezdi dve, kot solnca dva.
Oh, zdaj pa . . .
5. Le pod menoj še biva mir,
krog mene ga pa ni nikir.
Srce le tja, le tja želi,
kjer angelj moj leži!

25. Rasti, rasti rožmarin.

Počasi. Milo.

2 4

1. Ra - sti, ra - sti   ro - žma - rin,   ti de - vi - ški   drag spo-min!

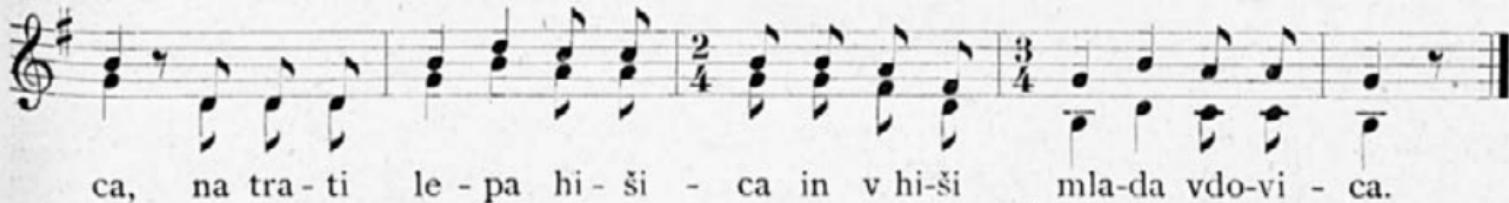
Ro - žma - rin i - ma svoj duh,   naj bo ze - len al' pa suh.

2. Kadar jaz umrla bom,
venec lep imela bom.
[: z rožmarina nemškega,
nageljna rdečega. :]
3. Bom na pare vložena,
belo bom oblečena,
[: venec bo pa lep zelen,
men' na glavo položen. :]
4. Že zvonovi mil' pojo,
mene pa k pogreb' neso.
[: V grobu počivala bom,
več sestric imela bom. :]
5. Tam koščice čakajo,
na trobento angeljsko.
[: ž njim' iz groba vstala bom,
šla v dolino k sodbi bom. :]
6. Bo sodnik prikazal se,
po pravici sodil vse,
[: peljal me bo na svoj dom,
tam vesela zmeraj bom. :]
7. Prstan zlat podal mi bo,
zè poljubljeno roko,
[: peljal me bo na svoj dom,
tam vesela zmeraj bom. :]

26. Stoji tam gora Limbarska.

Mirno.

1. Sto - ji tam go - ra Lim-bar - ska, pod njo ze - le - na tra - ti-

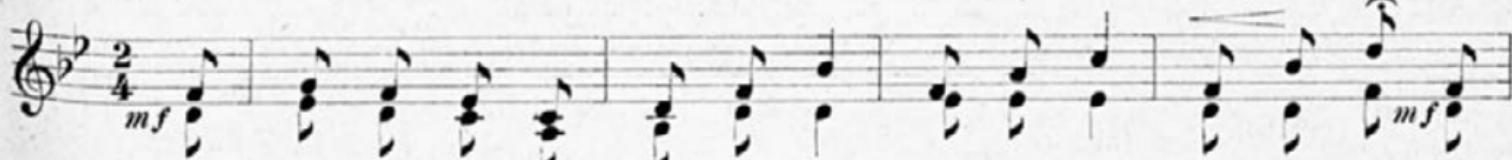
2. Ženica ima hčerko še
in toči sladko vinčece.
Je solnce že za goro šlo,
po poti pot'va še nekdo.
3. To brata sta: svet Valentin
in njega brat, svet Peregrin.
Na pragu žena ozira se,
ima za pasom ključe vse.
4. Svet Valentin spregovori:
»Al' boste naj' prenočili?
Za božji del storite to,
da vaša sreča večja bo!«
5. Ošabna žena odgovori:
»Mi večje sreče treba ni.
Imam poln hlev živinice,
in v kleti sladko vinčece.«
6. »Imam v skrinji d'narje še
in hiša polna pivcev je.
Kdor bo za sladko vince dal,
ta bo pod mojo streho spal.«
7. »Še nisem dal in ne bom dal,
ne bom pod tvojo streho spal.
A n'coj pa boš prevzetnica
še na pomoč me klicala.«

8. Svetnik od hiše se spusti
in ženi s prstom zapreti:
»Ne bo, oj, polnoči še preč,
ne bo vse tvoje sreče več!«
9. Devet še ura bila ni,
se žvina v hlevu poduši.
In žena vsa prestrašena
je zdihovaje klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!« «
10. Deset še ura bila ni,
iz sodov vino izkipi.
In žena vsa prestrašena
je še glasnejše klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!« «
11. Enajst še ura bila ni,
do zemlje hiša pogori.
In žena vsa omamljena
je zdihovaje klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!« «
12. Dvanajst še ura bila ni,
že hčerka mrtva obleži.
In žena vsa obupana
je glasno vpila, klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!« «

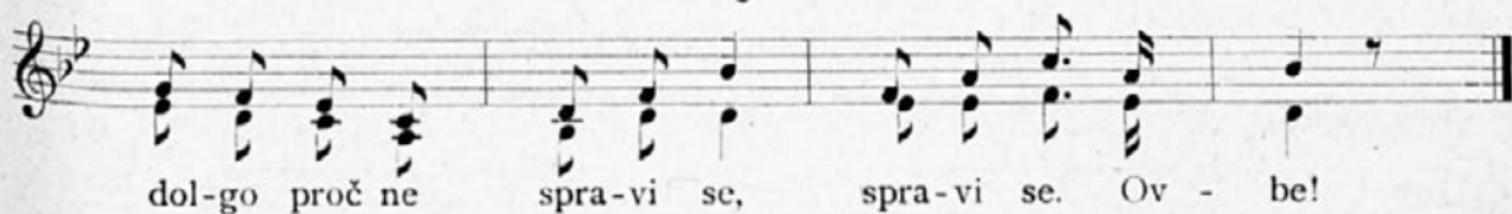
27. Nesrečna zima mrazi me.

Živo.

Ponarodéla.

1. Ne - sre - čna zi - ma mra - zi me, mra - zi me, mra - zi me, in

dol - go proč ne spra - vi se, spra - vi se. Ov - be!

2. Ledeni kriv'c in sever še
nemilostljivo brije me.
Ovbe!

3. Pod snegom zemlja skriva se
in kakor mrlič, taka je.
Ovbe!

4. Če solnce pa le iskre da,
življenje zopet vse ima.
O da!

5. Po gorkem jugu pripelja
pomlad se zopet pisana.
O da!

6. Pomlad veselo lice^ima
in nam prijazno se smehlja.
O da!

7. Spet priletijo ptičice
in k petju tudi vab'jo me.
Juhe!

8. Ko slišim mile pesmice,
me sili ukat srčece:
Juhe!

9. Bo prišla tudi kukov'ca
in z drevja glasno kukala:
Kuku!

10. Jaz pa čem hvalit' Stvarnika,
ki vedno nas tak' rad ima.
Da, da!

Korakoma.

28. Bog je vstvaril zemljo.

1. Bog je vstva-ril ze-mljo, oj ze - mlji-co, oj ze - mlji-co, Bog je vstvaril ze - mljo, oj ze - mlji - co, tam za gó-ro, tam za gó-ro, k' škr-

jan - čki, škr - jan - čki, škr - jan - čki nam po - jó, tam za go - ro,
 tam za go - ro, k'škr - jan - čki, škr-jan - čki nam po - jó.

2. Zemljica j' rodila:

oj trtico — tam za goro ....

3. Trtica j' rodila:

oj grozdka dva.

4. Grozdka napolnila:

oj sodčka dva.

5. Sodčka napolnila:

oj litra dva.

6. Litra napolnila:

oj glažka dva.

7. Glažka napojila:

oj bratca dva.

29. Svetlo solnce se je skrilo.

Zmerno.

1. Sve - tlo soln - ce se je skri - lo, vse na sve - tu po - tih -
 ni - lo. Vse o - de - va ti - ha noč, da za - spa - ti nam je moč.

2. Svetle zvezde pa gorijo, tam na nebu se bleščijo, [: kakor bi nas angeljci dol' iz raja gledali. :]	3. Ptičice in vsa živila, gospodarji in družina [: vse počitka željno je, tiha noč zaziblje vse. :]	4. Moja glav'ca je zaspana, moja postelj'ca postlana. [: Ljubi angelj varuh moj, mene varuj ti nocoj! :]
5. Oče, vi mi križ storite, mati, vi me poškropite, [: da prav lahko, sladko spim, blagoslov da vaš dobim. :]	6. Jutri hočem zgodaj vstati, nočem zarje zaležati. [: Bog mi svojo daj pomoč! Oče, mati, lahko noč! :]	

M. Slomšek.

Mirno.

30. Glejte, že solnce zahaja.

6 8

1. Glej-te, že soln-ce za - ha - ja, sko-rej za go - ro bo šlo;
 hla-den po - či - tek nam da - ja, poj'dmo ve - se - lo do - mov!

Čuj - te zvo - ni - ti, po - či - vat zvo-ni! Čuj - te zvo-ni - ti, po -
 či - vat zvo-ni. Zvo-ni, le zvo-ni no-coj, sladko po - či - vat no - coj.

mf

2. Čujte po drevju šumeti,
čujte, kak' vetrič pihlja;
Urno, že začne mračiti!
Hitro, da bomo doma!
Čujte zvoniti ...
3. Zdaj si počijmo po volji,
naj nas petelin zbudi,
kadar škrjanček na polji,
jutranjo pesem žgoli!
Čujte zvoniti ...
4. Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi.
Delo za vselej končali,
v hišo očetovo šli.
Takrat zvonovi zvonite lepó,
klič'te k Očetu domov,
klič'te nas v sveto nebo!

M. Slomšek.

KAZALO.

Štev.		stran	Štev.		stran
1.	Ko dan se zaznava	3	16.	Tam za turškim gričem	20
2.	Solnce čez hribček gre	4	17.	Oj ta vojaški boben	21
3.	Na planin'cah solnčece sije	5	18.	Ena ptička j' priletela	23
4.	Na planin'cah luštno biti	6	19.	Kje so moje rožice	24
5.	Mati zakliče pridne dekliče	7	20.	Kje so moje rožice	25
6.	Prišla bo pomlad	8	21.	Ptiček prav majhen je	27
7.	Lepa si pomlad zelena	9	22.	Rožic ne bom trgala	28
8.	Gozdi so že zelen'	10	23.	Venček na glavi se	29
9.	Slišala sem ptičko pet'	11	24.	Ko ptičice sem pevala	30
10.	Čuk se je oženil	12	25.	Rasti, rasti rožmarin	31
11.	Sijaj, sijaj solnčece	14	26.	Stoji tam gora Limbarska	32
12.	Pojte, pojte drobne ptice	15	27.	Nesrečna zima mrazi me	35
13.	Jager pa jaga	16	28.	Bog je vstvaril zemljo	36
14.	Jager gre na Jago	17	29.	Svitlo solnce se je skrilo	38
15.	Pobič sem star šele 18 let	18	30.	Glejte, že solnce zahaja	39

Natisnila „Učiteljska tiskarna“
..... v Ljubljani .....